

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Eddy's Snackcompany” – cererea de înregistrare nr. 14 363 931

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11 iulie 2017 în cauza R 1999/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea definitivă a opoziției declarate de cealaltă parte împotriva cererii de înregistrare nr. 14363931 a mărcii „Eddy's Snackcompany” care a fost formulată de Eddy's Snack Company GmbH;
- obligarea EUIPO să admită cererea de înregistrare nr. 14363931 a mărcii „Eddy's Snackcompany” pentru toate produsele solicitate;
- obligarea EUIPO să admită cererea de înregistrare nr. 14363931 a mărcii „Eddy's Snackcompany” cel puțin pentru toate produsele solicitate care fac parte din clasele 29, 31 și 32;
- obligarea celeilalte părți sau a EUIPO la plata integrală sau în parte a cheltuielilor de judecată, a taxelor și a onorariilor suportate de reclamantă în procedura în fața Tribunalului și în procedura opoziției și a căii de atac în fața EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2017 – Maico Holding/EUIPO – Eico (Eico)

(Cauza T-688/17)

(2017/C 382/72)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Maico Holding GmbH (Villingen-Schwenningen, Germania) (reprezentanți: T. Krüger și D. Deckers, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eico A/S (Brønderslev, Danemarca)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare nr. 13 706 726

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 iulie 2017 în cauza R 2089/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate a Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 iulie 2017 în cauza R 2089/2016-4, Eico/Maico, precum și a deciziei de opoziție nr. B 002528654 din 26 octombrie 2016 și modificarea lor astfel încât să se admită în totalitate calea de atac și opoziția;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul procedurii căii de atac.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 42 coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2017 – Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia

(Cauza T-673/17)

(2017/C 382/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgia), Port autonome de Namur (Namur, Belgia), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgia), Port autonome de Liège (Liège, Belgia) și Région wallonne (Jambes, Belgia) (reprezentant: J. Vanden Eynde, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii în privința fiecăreia dintre reclamante și, în consecință, anularea Deciziei Comisiei cu numărul: SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) – Fiscalitate aeroporturilor în Belgia [C(2017)5174 final];
- declararea admisibilității și a temeiniciei prezentei acțiuni;
- în consecință, anularea deciziei Comisiei Europene prin care s-a considerat drept ajutor de stat incompatibil cu piața internă faptul că activitățile economice ale porturilor belgiene, și în special ale celor valone, nu sunt supuse impozitului pe profit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă, în esență, un motiv unic. În opinia acestora, Comisia a înlăturat de la bun început articolul 93 TFUE care instituie norme speciale pentru sectorul transporturilor și, prin urmare, al porturilor, neținând astfel seama de voința legiuitorului european.

Aprecierea Comisiei nu ar fi justificată nici în fapt, nici în drept și ar fi contrară textului articolului 1 din code sur les revenus belges (Codul veniturilor belgiene, CIR) și prerogativelor autorităților publice de a defini activitățile non-economice de interes general.